

VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE
Savska cesta 62
Zagreb 10000

St-768/24-163
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA
Primljeno neposredno – preko pošte (obično – preporučeno) 15.05.2026. god. u 17.
primjeraka sa 3. prilogom.
Pismeno stiglo poštom i tvoreno – s oštećenim omotom.
Predano na poštu preporučeno dana 13.05.2026. god.
Pisana prilogom
Nedostaje prilogom Potpis službenika

Putem:

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU,
STALNA SLUŽBA U KARLOVCU
Karlovac

Na predmet: **St-768/2024-163**

1. Dragutin Ivanuš, Šenkovec, Zagrebačka 4, OIB: 09083113227
2. Toni Labinjan, Poreč, St. Vergotini 10, OIB: 09485932351
3. Krešimir Mitrović, Zagreb, Bartolići 11, OIB: 07371632368
4. Darko Prpić, Zadar, Put Pudarice 15H, OIB: 43824184192
5. Pavle Stanišić, Zagreb, Vrbje 7, OIB: 92918089563
6. Jurica Toth, Velika Gorica, K.Š. Đalskog 15, OIB: 64055816228
7. Mladen Vulović, Zagreb, Zelengaj 9, OIB: 87609389571

, svi dioničari Dužnika i sudionici stečajnog postupka nad Dužnikom iz članka 308.
stavka 1. točke 4. Stečajnog zakona, Visokom trgovačkom sudu RH podnose:

ŽALBU

Protiv Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu
poslovni broj: St-768/2024 – 163 od 23. travnja 2026. godine

I. Protiv navedenog Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu (u daljnjem tekstu: „Stečajni sud“; „pobijano Rješenje“), gore navedeni podnositelji žalbu podnose u otvorenom roku temeljem članka 378. stavka 1. Zakona o parničnom postupku (NN 117/03), (u daljnjem tekstu: ZPP) u svezi članka 10. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24) (u daljnjem tekstu: SZ) kao i temeljem čl. 19. st. 1. SZ-a, te Visokom trgovačkome sudu Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: VTS) ističu da žalbu podnose iz svih žalbenih razloga određenih člankom 353. st. 1. ZPP-a u svezi čl. 10. SZ-a, a posebno zbog razloga iz čl. 354. st. 1. i st. 2. t. 4., t. 10. i t. 11., te čl. 355. i čl. 356. ZPP-a.

OVLAŠTENJE PODNOSITELJA ZA ŽALBU

II Podnositelji svoje ovlaštenje za žalbu protiv pobijanog Rješenja temelje na statusu sudionika stečajnog postupka što jasno proizlazi iz njihovog vlasništva nad dionicama Dužnika¹ i odredbe iz članka 308. stavka 1. točke 4. Stečajnog zakona, kao i iz općih načela Direktive (EU) 2019/1023 Europskog Parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. , koju se Hrvatska obvezala u cijelosti unijeti u svoj pravni poredak i poštivati prilikom provođenja administrativnih postupaka insolventnosti dužnika.

Aktivnu legitimaciju za žalbu protiv pobijanog Rješenja podnositelji VTS-u ističu i u svezi njihovih prava iz članka 61. stavka 4. te članka 333. stavka 3. SZ-a što je detaljnije obrazloženo po izlaganju žalbenih razloga i pogrešaka koje je Stečajni sud napravio prilikom donošenja pobijanog Rješenja, jer je jedno s drugim u uzročno-posljedičnoj vezi.

Međutim, kako pobijano Rješenje jasno otvara rizik da bez ispitivanja pred višim sudom, prikrivena i neisplaćena tražbina za doprinose na plaće radnika od 439.641,89 eura dođe na naplatu nekadašnjim radnicima², VTS bi već zbog ustavnog uređenja Republike Hrvatske prema članku 3. Ustava RH trebao ispitati žalbene razloge podnositelja, sve kako bi otklonio rizik socijalne nepravde prema bivšim zaposlenicima Dužnika u budućim razdobljima.

AKTIVNA LEGITIMACIJA PODNOSITELJA PREMA USTAVU RH

Podnositelji također dalje navode da odredbom iz članka 19. stavka 1. SZ-a nije taksativno određeno da neka klasa ili kategorija sudionika stečajnog postupka ne bi imala ovlaštenje podnijeti žalbu protiv Rješenja o diobi u stečajnom postupku, stoga bi odbacivanje žalbe bez ispitivanja žalbenih razloga i dokaza predstavljalo i povredu njihovih ustavnog prava iz čl. 18. St. 1. i čl. 29. St. 1. Ustava RH, odnosno ljudskih prava podnositelja iz čl. 6.1. i čl. 13.1. Konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda (u daljnjem tekstu: Konvencija).

Podnositelji kao jednako važan pravni interes manjinskih dioničara za žalbu protiv pobijanog Rješenja, koji proizlazi i iz članka 3. Ustava, ističu vrlo očit računovodstveni propust Stečajnog suda nastao pri utvrđenju ukupnog duga Dužnika za tražbine I. višeg isplatnog reda, te time i rizik po Dužnikove dioničare nastao takvim propustom u radu Stečajnog suda i stečajnog upravitelja, da uslijed nepravilne provedbe stečajnog postupka i primjene zakona, neisplaćeni porezni dug I. višeg isplatnog reda, koji je u pobijanom Rješenju vidno izostavljen bez obrazloženja, naknadno dođe na naplatu ne samo vodećim / većinskim dioničarima stečajnog dužnika, koji su prema izvještajima stečajnog upravitelja i zapisnicima o radu glavnih skupština Dužnika osobe iz članka 10. stavka 3. i 4. ZTD-a, nego i svim ostalim dioničarima Dužnika, koji svojim radnjama nisu prouzročili gomilanje takvog duga Republici Hrvatskoj za doprinose, nego su naprotiv dugi niz godina trpjeli razne radnje vodećih dioničara protivne Zakonu o

¹ upisanog u knjizi dioničara Dužnika i registru Središnjeg klirniškog depozitarnog društva – SKDD

² koji su bez odobrenja radničkog vijeća i suglasnosti nadzornog odbora Dužnika prije stečaja „transferirani“ u povezane poduzetnike u vlasništvu ranijih vodećih/većinskih dioničara,

trgovačkim društvima, Zakonu o tržištu kapitala i brojnim drugim prisilnim propisima RH i Europske unije (dalje u tekstu: EU).

Kako je u ovom stečajnom postupku, ali i u prethodnom postupku nad istim Dužnikom koji se od 08. ožujka 2024. godine do otvaranja stečajnog postupka 03. listopada 2024. godine vodio prema članku 115. SZ-a (u daljnjem tekstu: Prethodni postupak) učinjen značajan broj zakonskih propusta³, koje su VTS-u neki od podnositelja već isticali žalbama⁴, podnositelji opravdano izražavaju postojanje rizika da Stečajni sud i stečajni upravitelj nastave sa pogrešnim primjenama materijalnog prava, pa tako u budućim razdobljima obvezu isplate gore navedenog poreznog duga značajne vrijednosti doista i prošire sa vodećih dioničara iz čl. 10. st. 3. i st. 4. ZTD-a na sve dioničare stečajnog dužnika. Stoga je svrha žalbe podnositelja i pravodobno, svim dostupnim zakonskim sredstvima, spriječiti takvu po njih nepovoljnu mogućnost, tj. izbjeći situaciju da se dioničari Dužnika po okončanju stečaja moraju žaliti na bilo kakve naknade odluke nadležne Porezne uprave ili Stečajnog suda koje bi išle na njihovu materijalnu štetu, nakon što su već pretrpjeli veliku materijalnu štetu uzrokovanjem stečaja društva kojem su bili suvlasnici, a koje je po svim financijskim i tržišnim pokazateljima moglo, a prema ranijim odlukama TSZG-a i moralo dalje poslovati i proizvoditi. Trgovački sudovi ne smiju stečajni postupak voditi na način da dovode u ozbiljan rizik materijalnu sigurnost bivših radnika, potrošača tržišta kapitala ili manjinskih dioničara Dužnika i to ne samo stoga što takvo postupanje ima indicije radnje zabranjene propisom iz čl. 129. st. 2. Kaznenog zakona.

Iz svega navedenog jasno proizlazi da dokle god je zbog nepravilnog raspolaganja tražbinama vjerovnika RH iz čl. 138. st. 1. SZ-a otvoren rizik da se desi slučaj koji bi (manjinskim) dioničarima stečajnog dužnika prouzročio značajnu materijalnu štetu i ugrozio njihovu gospodarsku sigurnost, da tim osobama viši sudovi moraju prepoznati ovlaštenje za svaki pravni lijek kojim se takav rizik po njih može otkloniti pravodobno i na najekonomičniji način.

III ŽALBENI RAZLOZI

3.1. ŽALBENI RAZLOG IZ ČLANKA 355. ZPP-a

U dijelu izrijeka pobijanog Rješenja od 23. travnja 2026. koji se odnosi na II. viši isplatni red, obrazloženo točkom 1. rečenicom 2. obrazloženja navodi se sljedeće: „*Vjerovnici drugog višeg isplatnog reda biti će namireni s iznosom od 100.000,00 EUR*“.

Sud je pogrešno ili nepotpuno utvrdio činjenično stanje da su sredstva dobivena unovčenjem stečajne mase slobodna za isplaćivanje i tražbina II. višeg isplatnog reda, prije nego se sudski ispita preostala tražbina vjerovnika RH I. višeg isplatnog reda, iznosa 439.641,89 eura, koju su:

³ uvijek na izravnu materijalnu štetu Dužnika, vjerovnika RH ili Dužnikovih dioničara

⁴ npr. žalba dioničara Dužnika protiv rješenja posl. broj: St-768/2024 – 96 od 26.02.2025. godine

- isti Stečajni sud i stečajni upravitelj **jasno utvrdili tijekom Prethodnog postupka**⁵, iako taj dug Dužnika za javna davanja – doprinose nije prikazan revidiranim godišnjim ili kvartalnim izvješćima Dužnika do navedenog dana izdavanja rješenja o ovrsi
- Stečajni sud i stečajni upravitelj javnosti i osnivačima Dužnika prikazali kao **temeljni razlog i opravdanje za pokretanje stečaja nad vodećim regionalnim proizvođačem čarapa** sa 95 godine tradicije, iako je Dužnik u to vrijeme već u fazi financijskog i operativnog restrukturiranja temeljem ranije sklopljenog predstečajnog sporazuma, opstanak radnih mjesta mu je tijekom pandemije sufinanciran iz proračuna Europske unije, a u godini koja prethodi stečaju uredno proizvodi robe sa godišnjim prihodima od prodaje gotovo 4.000.000 eura

DOKAZ: „POTVRDA o blokadi računa i novčanih sredstava ovršenika“ iz Izvješća privremene stečajne upraviteljice Davorke Huljev od 08.07.2024. g. , Rješenje o ovrsi ovrhovoditelja Ministarstvo financija RH i HZZO Klase: UP/I-415-02/2024-001/04419, izdavatelja Porezna uprava, str. 4. POTVRDE, preslika

Nepotpuno je utvrđeno činjenično stanje kada je utvrđivanjem tražbina „*stečajnih vjerovnika prvog višeg isplatnog reda u iznosu od 98.756,59 EUR*“ priznata samo jedna tražbina vjerovnika RH, očito za doprinose HZZO-u, u iznosu od 74.884,36 EUR⁶ (početno priznato 75.574,24 EUR), dok je u cijelosti izostavljen iznos druge, **glavne tražbine istog vjerovnika I. višeg isplatnog reda vrijednosti 439.641,89 eura**, prethodno utvrđene kao glavni razlog za pokretanje stečajnog postupka, te koja je tek dana 09.07.2024. godine prvi puta javno objavljena, i to samo putem izvješća FINA-e iako je Dužnik dioničko društvo kojem su dionice uvrštene na redovito tržište Zagrebačke burze, čime u periodu zadržavanja ove povlaštene informacije podliježe i svim odredbama Zakona o tržištu kapitala odnosno Uredbe (EU) br. 594/2014.

Iz izvješća FINE - POTVRDE o blokadi računa i novčanih sredstava ovršenika od 14.06.2024. g. , jasno su dane obveze po neizvršenim ovrhama Ministarstvo financija i HZZO-a:

1. Rješenje UP/I-415-02/2023-001/12275 od 9.11.2023. na iznos neplaćenih doprinosa HZZO-u od 159.221,21 eura, od kojeg je preostalo 66.510,40 eura (dalje u tekstu: „Ovrha 1“) , koja odgovara tražbini vjerovnika RH za isplatu koje se pobijanim Rješenjem daje suglasnost
2. Rješenje **UP/I-415-02/2024-001/04419 od 12.4.2024. na iznos od dodatnih 439.641,89 eura** neplaćenih doprinosa HZZO-u , od kojeg je sa kamatama Dužniku preostalo za platiti 445.733,93 eura (dalje u tekstu: Glavna tražbina)

Pa je iz navedenog jasno zbog ove pogreške u radu Stečajnog suda došlo do pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i kod donošenja pobijanog Rješenja, kako je gore objašnjeno.

⁵ koji je vođen pet mjeseci dulje od zakonskog roka

⁶ što je vidljivo iz pripadajuće „Tablice 1. Priznate tražbine vjerovnika I. višeg isplatnog reda“ stečajne upraviteljice od 22. travnja 2026.

3.2. ŽALBENI RAZLOG IZ ČLANKA 356. ZPP-a

Pogrešna je primjena materijalnog prava iz čl. 137. stavka 2. SZ-a započeti isplatu tražbina drugog višeg isplatnog reda, dok nisu isplaćene sve tražbine prvog višeg isplatnog reda (čl. 139., st. 1. SZ), a pogotovo ako bi takva radnja državnom proračunu mogla prouzročiti ekonomsku štetu veću od 50.000 EUR, ne samo zato što bi se radilo o zlouporabi položaja i ovlasti, nego i zato što se javnosti mora predložiti što se točno dogodilo s glavnom tražbinom Republike Hrvatske I. višeg isplatnog reda, odnosno koji su je zaposlenici Porezne uprave i kojim točno zakonskim metodama otpisali Dužniku u razdoblju između otvaranja stečajnog postupka i donošenja pobijanog Rješenja, ukoliko je Glavna tražbina doista otpisana Dužniku bez prava javnost, pa je zato podnositelji ne nalaze u pobijanom Rješenju.

Pogrešno je time primijenjeno i materijalno pravo iz odgovarajućih poglavlja i akata Zakona EU jer se nigdje u Europskoj uniji u stečajnom postupku ne isplaćuju tražbine drugog višeg isplatnog reda prije no što se nadležni sud osigurao da su u cijelosti namirene sve tražbine prvog višeg isplatnog reda.

Nijedan hrvatski zakon za sada ne omogućuje da bilo osobe koje su u stečajnom postupku ovlaštene zastupati tražbine RH I. višeg isplatnog reda, bilo stečajni sudac ili upravitelj na svoju ruku raspolažu tražbinama RH s naslova poreznog duga na način da ju propuštaju prijaviti u stečajni postupak, djelomično ili u cijelosti otpuštaju ili provode s tražbinom druge slične radnje. Dapače, Stečajni sud je trebao odavno zamijetiti da je Glavna tražbina, radi koje je tijekom financijskog restrukturiranja Dužnika i postojanja upravnog ugovora sa Poreznom upravom, Dužniku ipak pokrenut i postupak iz čl. 115. SZ-a, pogreškom u računanju ili iz dr. razloga u cijelosti izostavljena tijekom stečajnog postupka, pa tu pogrešku ispraviti na vrijeme, a sigurno prije donošenja pobijanog Rješenja.

Jer ako je baš Glavna tražbina bila razlog iz kojeg je Stečajni sud odredio otvaranje stečajnog postupka nad predstečajnim dužnikom JADRAN d.d. , a prema izvješćima stečajnog upravitelja i zapisnicima o sudskim ročištima Stečajnog suda u ovome postupku – jest, u najmanju ruku je suspektno da je isti sud potom „zaboravio“ na tražbinu Ministarstva financija i HZZO-a vrijednosti veće od 400.000 eura. I to k tome za doprinose na plaće nekadašnjih radnika, iz čega bi izašlo i to da su radnici Dužnika godinama bili neosigurani kod HZZO-a

Stečajni sudovi i upravitelji upoznati su sa Općim poreznim zakonom i pravilnicima, a time i rizikom da dug iz Glavne tražbine bude naknadno utvrđen, pa ukoliko Dužnik bude brisan iz sudskog registra umjesto primjene odgovarajuće Uredbe, dođe na naplatu izravno bivšim radnicima, nađe li Porezna uprava nepravilnosti kod njihovog prebacivanja u povezane poduzetnike, tzv. „profitne centre“ osnivane u sjedištu Dužnika za vrijeme restrukturiranja prema PSN nagodbi, protivno odredbama ZTD-a.

Suspektna okolnost da Rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama posl.br. St-768/2024-96 od 5.2.2025, nisu ispravno navedene tražbine 1.reda a istovremeno nije ni osporeno 600.000 EUR duga za doprinose na dan otvaranja stečajnog postupka, imajući u vidu prethodno iznesene dokaze, nije dovoljan temelj da se pobijano Rješenje potvrdi bez posebnog ispitnog ročišta na kojem se RH MF-PU mora izjasniti da li je ovaj dug prema Republici Hrvatskoj postojao, **a sve upućuje da je prešutnom i neovlaštenom odlukom zaposlenika MF-PU taj dug u cijelosti oprošten**

Stečajnom dužniku, samo očito na potpuno pravno promašen i zakonski nedopušten način, tj. protivno prisilnim propisima Europske unije za de minimis državne potpore i Uredbama Vlade RH.

POGREŠNA PRIMJENA UREDBE VLADE RH

Podnositelji višem sudu ističu i sljedeću izvjesnu povredu materijalnog prava u svezi koje se pobijano Rješenje mora poništiti i vratiti na ponovno postupanje nižem sudu...

... postupak otpusta tražbine Republike s osnova poreznog duga u prvom isplatnom redu, **određen je isključivo Uredbom o uvjetima, načinu i postupku raspolaganja tražbinama s naslova poreznog duga u predstečajnom i stečajnom postupku** (Narodne novine 122/2015) (dalje u tekstu: „Uredba“).

Prema čl. 5. st. 1. Uredbe, o otpustu duga odlučuju devet članova Savjetodavnog Vijeća Porezne uprave Ministarstva financija RH, koji prema čl. 4. st. 3. Uredbe svi moraju imati visoku stručnu spremu, te sa čijim osnovnim podacima javnost mora biti pravodobno upoznata, ponajprije da ne bi došlo do davanja ovlaštenja za otpust poreznog duga većeg od 400.000 eura zaposlenicima Porezne uprave koji su u sukobu interesa ili riziku pristranosti.

Svaki otpust poreznog duga privatnom ili privatno-javnom trgovačkom društvu još ovako velike vrijednosti je u Republici Hrvatskoj sa pravom javnosti.

Nadalje, prema čl. 5. Uredbe *OTUPUST POREZNOG DUGA UVJETOVAN JE RESTRUKTURIRANJEM STEČAJNOG DUŽNIKA*, što prema Zakonu EU uvijek podrazumijeva izradu Plana oporavka dužnika i nastavak (a ne obustavu) proizvodnje, te solidarno pokriće gubitaka postojećih dioničara i preostalih vjerovnika po otpustu državnih davanja zemlji članici koji spada u I. isplatni red. Navedeno se prema *Smjernicama Europske Komisije o državnim potporama za sanaciju i restrukturiranje nefinancijskih poduzetnika u teškoćama* (2014/C 249/01) poduzima najprije unosom svih tražbina vjerovnika drugog i trećeg isplatnog reda u temeljni kapital dužnika, potom unosom sve naknadno pronađene imovine u aktivu uz povećanje rezervi ili zadržane dobiti, tj. revalorizacijom podcijenjene imovine, te uporabom rezervi, rezervi iz dobiti i temeljnog kapitala u ime pokrića gubitaka. Jasno je da model otpusta duga za poreze i javna davanja većeg od 400.000 EUR, pa potom ukidanje poslovanja, proizvodnje i radnih mjesta u istom poduzetniku ne postoji nigdje u Svijetu ni Europskoj uniji, pa tako ni u Hrvatskoj i sigurno Vlada RH nije istaknuta Uredbu donosila bez razloga.

POGREŠNA PRIMJENA MATERIJALNOG PRAVA DIONIČARA DUŽNIKA

Na izglasavanje stečajnog plana propisanog Uredbom ukoliko se dug otpušta pozivaju se i svi dioničari Stečajnog dužnika što jasno izlazi iz propisa čl. 333. st. 3.

SZ-a i čl. 61. st. 4. SZ-a. S tim u svezi podnositelji VTS-u ističu i svoje obrazloženje ranije postavljene aktivne legitimacije u svezi ovih odredaba SZ-a:

Ukoliko je Glavna tražbina vjerovnika RH, koja prema čl. 138. st. 1. SZ-a ulazi u I. viši isplatni red, **ukupnog iznosa 439.641,89 eura**, ispravno knjižena u Prethodnom postupku, Stečajni sud je bio obavezan primijeniti Uredbu, pogotovo članak 5. st. 1. Uredbe, prilikom čega je razumije se taj sud svim dioničarima Dužnika, već bitno ranije u postupku morao omogućiti neometano služenje njihovim pravima iz članka 61. stavka 4. i članka 333. stavka 3. SZ-a. Ta prava dioničara u stečajnom postupku ne mogu se ukinuti nepravilnim raspolaganjem tražbinama RH s naslova poreznog duga. Iz navedenog, izlazi izvjesna mogućnost da je prilikom donošenja pobijanog Rješenja pogrešno primijenjeno i materijalno pravo svih dioničara Dužnika iz spomenutih odredbi SZ-a.

3.3. ŽALBENI RAZLOG IZ ČLANKA 354. STAVKA 1. ZPP-a

Evidentno je da **Stečajni sud uopće nije primijenio** (ili je nepravilno primijenio) bitne odredbe iz čl. 7. te čl. 265. – 269. ZPP-a (u svezi čl. 10. SZ-a), kada je vjerovniku RH oduzeo pravo na saslušanje u odnosu na njegovu Glavnu tražbinu, koja ulazi u I. viši isplatni red, temeljem koje je Stečajni sud prethodno nad Dužnikom otvorio stečajni postupak. No, **tražbina državnog proračuna I. višeg isplatnog reda vrijednosti veće od 400.000 eura ne može nestati zbog npr. Nepravilnosti prilikom saslušanja vjerovnika u stečajnom sudu, gubitka prijave tražbine od strane stečajnog upravitelja ili sl.** Ako je Glavna tražbina jasno utvrđena tijekom Prethodnog postupka, a potom po otvaranju Stečajnog postupka privremeno „nestaje“ s liste tražbina I. višeg isplatnog reda, onda je jasno da je ona ili

- otpuštena u cijelosti, što je prema Uredbi jedino moglo odobriti Savjetodavno vijeće Porezne uprave Ministarstva financija od 9 članova sa VSS spremom, uz jasan Plan restrukturiranja i održivosti proizvodnje Dužnika
- zbog nemara ili kakvog drugog propusta uopće još nije ispitana od strane Stečajnog suda.

3.4. ŽALBENI RAZLOZI IZ ČLANKA 354. STAVKA 2. ZPP-a

U odnosu na postojanje razloga podnositelja za žalbu protiv pobijanog Rješenja prema čl. 354. st. 2. t. 4. ZPP-a isti navode da je jasno kako se radi o nedopuštenom raspolaganju stranaka stečajnog postupka, ukoliko Glavna tražbina vjerovnika RH koja ulazi u I. viši isplatni red još nije ni ispitana, a nije u međuvremenu niti isplaćena niti otpuštena sukladno propisima odgovarajuće Uredbe Vlade RH.

U odnosu na postojanje razloga podnositelja za žalbu protiv pobijanog Rješenja prema čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a isti navode da pobijano Rješenje evidentno proturječi samo sebi ukoliko se istovremeno poziva na pravila Stečajnog zakona da se najprije isplaćuju sve tražbine koje ulaze u I. viši isplatni red, a određuje isplatu tražbina II. Višeg isplatnog reda, dok je Glavna tražbina vjerovnika RH I. višeg isplatnog reda

utvrđena u Prethodnom postupku, zbog koje je i pokrenut stečajni postupak i dalje neisplaćena, izvjesno i neispitana. Samim time, pobijano Rješenje ima nedostataka zbog kojih se za sada ne može ispitati bez posebnog ispitnog ročišta na kojem će se utvrditi što je sa Glavnom tražbinom vjerovnika RH od 12. travnja 2024. godine za doprinose na plaće radnike vrijednosti 439.641,89 eura.

IV Slijedom svih navedenih i pojašnjenih žalbenih razloga te iznesenih dokaza, podnositelji predlažu da Visoki trgovački sud RH poništi pobijano rješenje, a Stečajnom sudu odredi razuman rok da ispita gdje je nestala Glavna tražbina I. višeg isplatnog reda zbog kojeg je dioničkom društvu podnositelja i mnogih drugih dioničara pokrenut stečaj i da se odgovarajuća, očekivana utvrđenja stečajnog upravitelja i Stečajnog suda o ovoj materijalnoj okolnosti javno objave na stranicama Zagrebačke burze i e-Oglasnoj ploči sudova, pošto hrvatska javnost ima pravo znati o svakom otpustu poreznih davanja privatnim društvima, posebno ovako velike materijalne vrijednosti.

Podnositelji:

Darko Prpić

Toni Labinjan

Pavle Stanišić

Dragutin Ivanuš

Mladen Vulović

Krešimir Mitrović

Jurica Toth